

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
DANYCH OSOBOWYCH**

Jan Nowak

Warszawa, dnia 26 czerwca 2019 r.

ZSPR.440.478.2019.AB.II.

Poprzednia sygnatura: DOLiS-440-1894/17/SP/I

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r., poz. 2096, ze zm.), art. 160 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie danych osobowych z dnia 10 maja 2018 roku (Dz. U. z 2018 r., poz. 1000, ze zm.), art. 23 ust. 1 pkt 2 i pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2016 r., poz. 922, ze zm.), art. 6 ust. 1 lit. c i art. 6 ust. 1 lit. f oraz art. 17 ust. 3 lit. e rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pana Bogdana [REDAKTOR] zam. w Katowicach, przy ul. [REDAKTOR] o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 14 maja 2018 r. (znak: DOLiS-440-1894/17/SP/I) w sprawie przetwarzania danych osobowych Pana Bogdana [REDAKTOR] na przetwarzanie jego danych osobowych przez [REDAKTOR] Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty [REDAKTOR] reprezentowany przez [REDAKTOR] Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. z siedzibą w Warszawie przy ul. [REDAKTOR] oraz Factory Network S.A. z siedzibą w Poznaniu przy ul. Promienistej 62/2, Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana Bogdana [REDAKTOR] zam. w Katowicach, przy ul. [REDAKTOR] (zwanego dalej Skarżącym), na przetwarzanie jego danych osobowych przez [REDAKTOR] Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty [REDAKTOR], reprezentowany przez [REDAKTOR] Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. z siedzibą w Warszawie przy ul. [REDAKTOR] (dalej jako Fundusz) oraz Factory Network S.A. z siedzibą w Poznaniu przy ul. Promienistej 62/2 (dalej jako Spółka). Skarżący wniósł o cyt.: „Proszę o podjęcie odpowiednich działań w temacie – tj. wydanie nakazu usunięcia moich danych osobowych firmie, właścicielowi serwisu www.dlugi.info.pl, (wł. Factory Network S.A. (...)) które zamieszcza w Internecie, pozycjonując moje dane osobowe imię, nazwisko i adres zamieszkania na pierwszym miejscu (...) Proszę także o wydanie podobnego nakazu właścicielowi tego długu – jest nim firma [REDAKTOR] Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny

Zamknięty (...) reprezentowany przez Kancelarię – też czują się bezkarni”.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne:

1. Fundusz zawarł z Bank z siedzibą w Warszawie umowę przelewu wierzytelności z dnia 23 grudnia 2013 r. Pośród nabytych wierzytelności znajdowała się również ta, dotycząca Skarżącego.
2. Fundusz przetwarza dane Skarżącego w zakresie jego imienia i nazwiska, adresu, numerów telefonu, numeru dowodu osobistego, numeru PESEL oraz informacji dotyczących zadłużenia. Dane przetwarzane są w zbiorze o nazwie Baza Dłużników oraz osób związanych z wierzytelnościami Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty.
3. Fundusz nie otrzymał wezwania Skarżącego do zaprzestania przetwarzania jego danych osobowych.
4. Kancelaria w Warszawie, dalej jako K, jest podmiotem, któremu towarzystwo funduszy inwestycyjnych Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. z siedzibą w Warszawie zarządzające i reprezentujące Fundusz powierzyło (zgodnie z art. 31 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych) wykonywanie czynności na podstawie umowy, o której mowa w art. 45 a ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, tj. umowy zlecenia zarządzania całością portfela inwestycyjnego Funduszu.
5. Spółka jest właścicielem portalu internetowego Internetowa Giełda Długów, dostępnej pod adresem www.dlugi.info – publicznej platformy ogłoszeń zawierających oferty sprzedaży wierzytelności. Spółka nie jest administratorem danych osobowych Skarżącego. Spółka przetwarza dane Skarżącego na podstawie umowy powierzenia (art. 31 ustawy) zawartą z K.
6. Spółka przetwarza dane osobowe Skarżącego w zakresie imię, nazwisko, adres zamieszkania, wysokość zadłużenia.
7. Spółka wyjaśniła, że otrzymała 16 sierpnia 2017 r. wiadomość e-mail od Skarżącego, która mogłaby zostać potraktowana jako żądanie usunięcia, jednak nie była ona jednoznaczna. W odpowiedzi Spółka wystosowała do Skarżącego pismo wyjaśniające podstawy prawne publikacji zaproszenia do negocjacji w celu sprzedaży wierzytelności w serwisie dlugi.info.
8. Fundusz wydał zgodę K na udostępnienie danych osobowych dłużników z tytułu przysługujących wierzytelności Funduszowi w związku z publikowaniem w trybie art. 4 ustawy o udostępnieniu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych z dnia 9 kwietnia 2010 r.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w dniu 14 maja 2018 r. wydał decyzję odmawiającą uwzględnienia wniosku Skarżącego (znak: DOLiS-440-1894/17/SP/I).

W dniu 4 czerwca 2018 r., w ustawowym terminie, do Urzędu Ochrony Danych Osobowych wpłynęło pismo Skarżącego stanowiące wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej ww. decyzją. We wniosku Skarżący podniósł, że cyt.: „ (...) nigdy nie wyraziłem zgody na przetwarzanie i upublicznianie moich danych osobowych skarżonej spółce. Nie wyrażam tym bardziej dzisiaj !”.

Dalej Skarżący wskazał, że cyt.: „ (...) jest to klasyczny przykład łamania prawa – zostały naruszone moje prawa, dobra osobiste, wizerunek i wolność.”.

Po dokonaniu ponownej analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych (dalej jako Prezes Urzędu) stwierdził, co następuje.

Z dniem wejścia w życie ustawy z 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych tj. 25 maja 2018 r., Biuro Generalnego Inspektora Danych Osobowych stało się Urzędem Ochrony Danych Osobowych. Postępowania prowadzone przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, wszczęte i niezakończone przed 25 maja 2018 r. prowadzone są przez Prezesa Urzędu, na podstawie ustawy z 29 sierpnia 1997 r. zgodnie z zasadami określonymi w Kpa. Wszelkie czynności podejmowane przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych przed 25 maja 2018 r. pozostają skuteczne.

Prezes Urzędu wydając decyzję administracyjną zobowiązany jest do rozstrzygnięcia w oparciu o stan faktyczny istniejący w chwili wydawania tej decyzji. Jak podnosi doktryna „organ administracji publicznej ocenia stan faktyczny sprawy według chwili wydania decyzji administracyjnej. Reguła ta odnosi się także do oceny stanu prawnego sprawy, co oznacza, że organ administracji publicznej wydaje decyzję administracyjną na podstawie przepisów prawa obowiązujących w chwili jej wydania (...). Rozstrzygnięcie w postępowaniu administracyjnym polega na zastosowaniu obowiązującego prawa do ustalonego stanu faktycznego sprawy administracyjnej. W ten sposób organ administracji publicznej realizuje cel postępowania administracyjnego, jakim jest urzeczywistnienie obowiązującej normy prawnej w zakresie stosunków administracyjno-prawnych, gdy stosunki te tego wymagają” (Komentarz do ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego M. Jaśkowska, A. Wróbel, Lex., el/2012). Z dniem 25 maja 2018 r., w stosunku do procesów przetwarzania danych osobowych, zaczęło być stosowane, w krajach członkowskich Unii Europejskiej, Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U.UE.L.2016.119.1 oraz Dz. Urz. L 127 z 23.05.2018, str. 2) zwanego dalej rozporządzeniem 2016/679.

W czasie kiedy wpłynęła do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych skarga Skarżącego, obowiązywała ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2016 r. poz. 922 ze zm.) zwanej dalej ustawą. Jednak obecnie zastosowanie znajdują przepisy rozporządzenia 2016/679, regulujące zasady przetwarzania danych osobowych.

Zgodnie z przepisami wynikającymi z ustawy, aby przetwarzanie danych osobowych było zgodne z prawem administrator był obowiązany przetwarzać dane osobowe na podstawie przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 pkt 1 – 5. Obecnie, przepisem uprawniającym administratora do przetwarzania danych osób fizycznych jest art. 6 rozporządzenia 2016/679, który legalizuje przetwarzanie danych, gdy spełniona jest co najmniej jedna z enumeratywnie wskazanych w nim przesłanek. W konsekwencji Fundusz może przetwarzać dane osobowe Skarżącego wykazując spełnienie przynajmniej jednej enumeratywnie wskazanej przesłanki, a zgoda osoby, której dane dotyczą nie będzie jedyną podstawą zgodności z prawem przetwarzania danych osobowych.

W związku z powyższym, odnosząc się do kwestii dotyczącej legalności pozyskania danych osobowych Skarżącego przez Fundusz wskazać należy, iż pozyskał on dane osobowe Skarżącego na skutek zawarcia z Bank z siedzibą w Warszawie (dalej jako Bank) umowy przelewu wierzytelności z dnia 23 grudnia 2013 r., mocą której Bank przeniósł na rzecz Funduszu określone w tej umowie wierzytelności, w tym również wierzytelność przysługującą mu wobec

Skarżącego. W wyniku powyższego Fundusz stał się jednocześnie administratorem danych osobowych Skarżącego. Wobec tego pozyskanie powyższych danych osobowych przez Fundusz było prawnie uzasadnione zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt. 2 ustawy w związku z art. 509 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. z 2018 r. poz. 1025, ze zm.) zwanej dalej Kodeksem cywilnym. Zgodnie z ww. przepisem wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (§ 1). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2). W przedmiotowej kwestii na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności doszło do zbycia przez Bank na rzecz Funduszu wierzytelności wobec Skarżącego, co jak wskazano powyżej stanowiło działanie zgodne z prawem. Zbycie przez Bank wierzytelności, przysługującej mu wobec Skarżącego, na rzecz Funduszu uzasadniało również pozyskanie przez Fundusz danych osobowych Skarżącego. Wejście w posiadanie tych informacji było bowiem niezbędne dla zrealizowania uprawnienia Funduszu do dochodzenia wierzytelności przeniesionej na jego rzecz poprzez nabycie portfela wierzytelności, zatem zgodne z art. 23 ust. 1 pkt. 2 ustawy. W obecnym stanie prawnym, przepis ten znajduje swoje odzwierciedlenie w art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679, który samodzielnie nie stanowi podstawy legalizacyjnej przetwarzania, ale jedynie w połączeniu z odpowiednim przepisem prawa obowiązującego w państwie, któremu podlega administrator, lub też w połączeniu z odpowiednim przepisem unijnym, o treści zgodnej z wymogami określonymi w art. 6 ust. 3 (Lubasz Dominik i Chomiczewski Witold. Art. 6. W: RODO. Ogólne rozporządzenie o ochronie danych. Komentarz. Lex 2018). Powyższe znajduje także oparcie w orzecznictwie sądów administracyjnych, por. chociażby wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 grudnia 2015 r., w którym Sąd stwierdził, że cyt.: „Nabywca wierzytelności, poprzez dokonaną czynność cywilnoprawną, staje się samoistnym posiadaczem danych osobowych dłużnika. Zostaje zatem administratorem danych osobowych i przetwarza dane osobowe na własny rachunek i ryzyko. Korzysta z takich samych praw i obowiązków w zakresie przetwarzania danych osobowych, jakie przysługiwały poprzedniemu administratorowi danych.”¹.

K $\square$ jest natomiast podmiotem, któremu administrator-Fundusz powierzył przetwarzanie danych osobowych w związku z wykonywaniem czynności związanych z umową z dnia 24 września 2012 r. dotyczącą zlecenia zarządzania całością portfela inwestycyjnego Funduszu, stając się tzw. serwiserem Funduszu. Podkreślić należy, że Fundusz jako administrator danych miał prawo, zgodnie z brzmieniem art. 31 ustawy (obecnie art. 28 rozporządzenia 2016/679), do powierzenia przetwarzania danych osobowych w związku z interesem prawnym, który wykazał w niniejszym postępowaniu, mianowicie dochodzeniem roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Ów interes prawny, stanowi punkt wyjścia dla wskazania drugiej przesłanki legalizującej przetwarzanie danych Skarżącego przez Fundusz oraz K $\square$ tj. art. 23 ust. 1 pkt. 5 ustawy. Wskazane przetwarzanie było bowiem dopuszczalne, gdyż było to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych a przetwarzanie nie naruszało praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Obecnie przepisem uprawniającym administratora do przetwarzania danych osobowych, z uwagi na cel wynikający z prawnie uzasadnionego interesu realizowanego przez administratora, jest art. 6 ust. 1 lit. f rozporządzenia 2016/679. Biorąc pod uwagę powyższe, Fundusz w przedstawionym stanie faktycznym, uczynił zadość tej przesłance, zgodnie z którą przetwarza dane w sposób niezbędny do

¹ Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 grudnia 2015r. I OSK 1850/14

celów wynikających z prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez niego jako administratora, przy czym nie zachodzą wyłączenia dotyczące nadrzędnego charakteru interesów lub podstawowych praw i wolności osoby, której dane dotyczą (Skarżącego). W tym miejscu należy nadto podkreślić, że za prawnie usprawiedliwiony cel, o którym stanowił artykuł 23 ust. 1 pkt. 5 ustawy, uważane było dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej (art. 23 ust. 4 pkt. 2 ustawy). Odnosząc zaś tą regulację do żądania Skarżącego usunięcia jego danych osobowych, należy wskazać, że obecnie dochodzenie lub obrona roszczeń stanowi przesłankę odmowną do żądania usunięcia jego danych osobowych. Bowiem, w art. 17 ust. 3 rozporządzenia 2016/679 wskazany jest katalog wyjątków zwalniających od konieczności zadośćuczynienia prawu do usunięcia danych osobowych przez administratora. Jednym z nich jest, analogiczny do art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy, przepis art. 17 ust. 3 lit e rozporządzenia 2016/679 stanowiący o niezbędności przetwarzania celem ustalenia, dochodzenia lub obrony roszczeń. Prawo do usunięcia danych osobowych nie jest zatem prawem absolutnym i doznaje wyjątków, w tym we wskazanym zakresie. Fundusz prowadzi działalność gospodarczą polegającą m.in. na zarządzaniu portfelami instrumentów finansowych, którym na mocy umowy odpłatnie zarządza K[REDAKOWANE] co wiąże się również z obsługą prawną w zakresie dochodzenia wierzytelności. Zaproszenie do negocjacji w celu sprzedaży wierzytelności na stronie internetowej www.dlugi.info umieszczone przez K[REDAKOWANE] nastąpiło na podstawie umowy zawartej ze Spółką, będącą właścicielem portalu internetowego Internetowa Giełda Długów mieszczącym się pod ww. adresem. „Prawnie usprawiedliwiony cel administratora danych osobowych, zezwalający na ich przetwarzanie, znajduje oparcie w przepisie art. 66 KC., odnoszącym się do oferty zawarcia umowy. Oferta sprzedaży wierzytelności musi zawierać istotne postanowienia umowy, co m.in. oznacza, że wierzytelność musi być skonkretyzowana”². Tak też w niniejszej sprawie ujawnione zostały tylko te dane, które służą koniecznemu skonkretyzowaniu wierzytelności, tj. w zakresie: imienia, nazwiska i adresu ze wskazaniem miasta Skarżącego. Nadto podkreślić należy, że zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego³ cyt.: „Powoływanie się na ochronę prywatności, utratę dobrego imienia i poniżenia w odbiorze publicznym z uwagi na przedmiot danych nie pozwala na przyjęcie, że doszło do naruszenia praw i wolności skarżącego”. Dalej Sąd stwierdził, że „(...) dłużnik musi liczyć się z tym, że jeśli popadnie w zwłokę w spełnieniu zobowiązania, jego prawo do prywatności może zostać ograniczone ze względu na roszczenie dochodzone przez wierzyciela.”

Biorąc pod rozwagę zarzuty Skarżącego, co do „zmienności rynku pracy”, „kryzysu finansowego”, ponownie należy przytoczyć wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie⁴, że „(...)zasadą powszechnie akceptowaną, wynikającą nie tylko z przepisów prawa cywilnego, lecz także z norm moralnych, zasad współżycia społecznego oraz dobrych obyczajów jest regulowanie zaciągniętych zobowiązań (zapłata długów). (...) Dłużnik, który nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań, musi liczyć się z konsekwencjami, wynikającymi z przepisów regulujących obrót gospodarczy. Postawa dłużnika nie może bowiem prowadzić do uprzywilejowania jego sytuacji prawnej. Gdyby generalnie uznać każdy wypadek przetwarzania danych osobowych dłużnika za godzący w jego prawa i wolności, doszłoby z jednej strony do niczym nieuzasadnionej ochrony osób niewywiązujących się ze swoich zobowiązań, z drugiej natomiast do naruszenia zasady swobody działalności gospodarczej, co z pewnością nie było zamiarem ustawodawcy przy uchwalaniu ustawy o ochronie danych osobowych”. Nadto, Skarżący powołał się na kwestię upływu „lat od momentu

² Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 grudnia 2015r. I OSK 1850/14.

³ Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 lutego 2014r. I OSK 2463/12.

⁴ Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 30 listopada 2014 r. II SA/Wa 1057/04.

zaciągnięcia zobowiązania przeze mnie kredytu w banku [REDACTED]”. W ocenie organu nadzorczego nie sposób jednak uznać, że okoliczność ta pozbawia aktualnego wierzyciela – Fundusz możliwości przetwarzania danych osobowych Skarżącego w celu dochodzenia roszczeń. „Takie stanowisko wynika z przyjęcia w prawie cywilnym, że przedawnione roszczenie nie wygasa, a jedynie zamienia się w tzw. zobowiązanie niezupełne (naturalne), którego cechą jest niemożność jego przymusowej realizacji. Nawet w razie przedawnienia roszczenia majątkowego z ww. umowy kredytowej stosunek zobowiązaniowy między każdorazowym wierzycielem a dłużnikiem (Skarżącym) nadal istnieje, a wierzyciel jest uprawniony do dochodzenia roszczenia, natomiast nie może jedynie uzyskać tego zaspokojenia w drodze przymusowej egzekucji.”⁵

Reasumując, Prezes Urzędu, po przeprowadzeniu postępowania zainicjowanego wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy stwierdza, że decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych prawidłowo rozstrzyga niniejszą sprawę, gdyż brak jest podstaw dla nakazania usunięcia danych osobowych Skarżącego zgodnie z jego żądaniem. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Skarżący nie podniósł argumentów, które miałyby wpływ na zmianę treści zaskarżonej decyzji. Ponownie należy uznać, że przetwarzanie danych Skarżącego przez Fundusz znajdowało uzasadnienie zarówno w przepisach ustawy z 1997 r. jak i znajduje uzasadnienie w obecnie obowiązującym rozporządzeniu 2016/679. W związku z powyższym nie ma podstaw do wydania decyzji administracyjnej nakazującej usunięcie danych osobowych Skarżącego. W tej sytuacji aktualnie nie można przypisać Funduszowi naruszenia przepisów zarówno ustawy jak i rozporządzenia 2016/679 w tym zakresie i nie jest możliwe wydanie przez Prezesa Urzędu jakiegokolwiek z nakazów, o których mowa w art. 18 ustawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Danych Osobowych
Dyrektor
Zespołu ds. Sektora Prywatnego

Weronika Kowalik

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2017 r. poz. 1369), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Urzędu Prezesa Ochrony Danych Osobowych (adres: Urząd Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).

⁵ Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23 września 2014r. II SA/Wa 174/14.